

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Si sapientia genita dicitur secundum relationem vel secundum
substantiam. F

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

genitus & ingenitus, & quo dicitur non esse idem dicere genitum & ingenitum, potest dici non esse idem, sed diuersum, esse patrem, & esse filium, vel esse spiritum S. quia non ea notione pater est pater, qua filius est filius, vel qua spiritus S. est spiritus sanctus. Ideoque ex hoc sensu concedimus quod aliud est esse patrem, & aliud est esse filium, quia alia notio est, qua pater est pater, alia qua filius est filius. Sed si transponas, ut dicas, aliud est patrem esse, aliud filium esse, variatur intelligentia: & ideo non conceditur. Est. n. sensus talis, ac si dicatur, aliud est quo pater est, non quidem pater, sed est: aliud quo filius est, non quidem filius, sed est: quod penitus falsum est. Eo. n. pater est, quo pater Deus est, id est, per essentiam vel naturam: at filius eo deus est, quo pater Deus est. Eo ergo filius est quo pater est, & ita idem est patrem esse quod filium esse: sed non est idem esse patrem, & esse filium. Vnde Aug. in lib. de Trinit. ait: Quamvis diuersum sit esse patrem & esse filium, non est tam diuersa substantia: quia non hoc secundum substantiam dicitur, sed secundum relatum: quod tamen relatum non est accidentis, quia non est mirabile. Ecce diuersum esse dicit esse patrem & esse filium, quod iuxta rationem praedictam accipi oportet: quia scilicet alia ratio est qua est pater, alia qua est filius. Non enim secundum essentiam pater dicitur pater, vel filius, filius, sed secundum relationem.

*Quomodo dicitur sapientia genita vel nata:
an secundum relationem, an
substantiam.*

Sciendum quoque est, quod sicut solus filius dicitur verbum vel imago, ita etiam ipse sol dicitur sapientia nata vel genita. Et ideo queritur: cum hoc relatum dicatur: & si relatum dicitur, an secundum eadem relatione qua dicitur verbum & imago? De hoc August. in septim. lib. de Trin. ait:

Id

*Cap. 5. in
fine.*

*Cap. 2. in
medio.*

id dici accipiam⁹, cum dicitur verbum, ac si dicatur nata sapientia, ut filius sit & imago. Et hæc duo cum dicuntur, i. nata sapientia, in uno eorum, eo quod est nata, & verbum & imago & filius intelligatur. Et in his omnib. nominib. nō ostendatur essentia, quia relatiuè dicuntur. At in altero q̄ est sapientia etiam essentia demonstretur, quoniam & ad se dicitur, se ipsa. n. est sapiēs, & hoc est eius esse quod sapere: vnde pater & filius simul una sapientia, quia una essentia. Caue lector qualiter hoc intelligas, quod hic dicit Aug. Videtur. n. dicere, quod cum dicitur nata sapientia, ibi sapientia essentiā significet, & nata relationem notet. Quod si ita est, cogimur dicere essentiā diuinam esse natā: quod superiorib⁹ repugnat. Sed ad hoc dicim⁹. quod in altero, i. in eo quod nata est, eadē notio intelligatur quæ notatur cum dicitur verbum & imago. In altero vero, scilicet, sapientia, demonstratur essentia, i. demonstratur quod filius sit essentia, quia sapientia secundum essentiā dicitur: Et ideo cum dicitur nata sapientia, intelligatur quod ipse, qui natus est, essentia est: ibi tamē sapientia nō pro essentia, sed pro hypostasi facit intelligentiam: vt sicut quādō dicitur verbum vel filius, intelligitur hypostasis cum sua proprietate. Item cum dicitur nata sapientia, idem intelligitur, id est genita hypostasis. Ideo vigilanter ait idē esse intelligendum cum dicitur verbum, & cum dicitur nata sapientia, id est, eademque hypostasis cui inest illa proprietas. Et ex hoc adiuuatū illud quod superi⁹ diximus, scil. cū dicitur pater vel filius vel spiritus sanctus, nō rātum illæ proprietates significantur, vt cum dicitur paternitas, filiatio: sed etiam hypostasis cum suis proprietatibus.

*Quod imago aliquando dicitur secundum es-
sentiam.*

G

ILLUD etiā sciri oportet, quia cū supra dictum

L. 5 sit ima-